

Mál nr. 101/2019**M og
V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B og
V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Árekstur bifreiða á bifreiðastæði við Krókháls í Reykjavík, þann 20.2.2019.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, mótttekið 12. mars 2019 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V1, dags. 1. apríl 2019, ásamt fylgiskjölum.

Tölvupóstur V2, dags. 17. apríl 2019.

Málsatvik.

Árekstur varð á bifreiðaplani við Krókháls í Reykjavík þann 20. febrúar 2019. Samkvæmt tjónstilkynningu frá eiganda A hafði hann lagt bifreið sinni í stöðureit á bifreiðastæðinu. Mikill klaki var á bifreiðastæðinu og þegar hann kom að bifreiðinni hafði hún runnið til á ís og lent utan í B, sem var mannlauus við hliðina á A. V1 hafnaði bótaskyldu á þeirri forsendu að atvikið félli ekki undir hina hlutlægu ábyrgðarreglu í 1. mgr. 88. gr. umferðarlag nr. 50/1987 (UFL) þar sem ekki var um notkun á ökutækinu að ræða þegar tjónið varð.

M telur tjónið bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu sem eigandi A var með hjá V1, m.a. á þeirri forsendu að það hafi verið vítavert gáleysi af hálfu ökumanns A að leggja bílnum þannig að hætta væri á að hann gæti runnið á B. Hann telur einnig að skemmdir á B hafi komið þegar A var ekið í burt en ekki þegar hann rann á B.

Í bréfi V1 til nefndarinnar kemur fram að félagið telur tjónið ekki bótaskyldt á grundvelli 1. mgr. 88. gr. UFL þar sem bifreiðin hafi ekki verið í notkun þegar tjónið varð. Félagið telur jafnframt að tjónið sé ekki bótaskyldt á grundvelli 89. gr. UFL þar sem ljóst sé að bifreiðin rennur til hliðar vegna hálfu og tjónið verði því ekki að neinu leyti rakið til sakar ökumanns A, heldur sé um óhappatilvik að ræða. Í tölvupósti V2 eru ekki gerðar sérstakar athugasemdir að öðru leyti en því að óskað er eftir því að afstaða sé tekin til þess hvort tjónið á B megi rekja til notkunar A.

Álit

Ekki hefur verið sýnt fram á að tjónið hafi orðið er A var ekið í burtu og bílarnir aðskildir og verður því að miða við að tjónið hafi orðið er A rann, mannlauus og ekki í gangi, á klaka á B. Það atvik verður ekki felld undir notkun ökutækis í skilningi 1. mgr. 88. gr. UFL og er atvikið því ekki bótaskyldt á grundvelli þess ákvæðis. Þá hefur ekki verið sýnt fram að tjónið megi rekja til sakar ökumanns, en sönnunarbyrði um það hvílir á eiganda B. Tjónið er því heldur ekki bótaskyldt á grundvelli 89. gr. UFL. Tjónið fæst því ekki bætt úr ábyrgðartryggingu ökumanns A hjá V1.

Niðurstaða.

Tjón á B bættist ekki úr ábyrgðartryggingu A hjá V1.

Reykjavík, 14. maí 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.